

شده و در این جلسه دستورالعمل جشنواره باتوجه به شیوع اپیدمی کرونا در کشور و نامگذاری سال جاری از سوی مقام معظم رهبری به عنوان سال «جهش تولید» مورد بررسی و بازنگری قرار گرفت. همچنین اعضا روی چگونگی برگزاری جلسه باتوجه به شرایط موجود کشور و شیوع بیماری کرونا و همچنین

گزیده خوانی «فرهختگان» از نشریات دانشجویی

انتشار نشریات در روزهای تعطیلی دانشگاه‌ها با رنگ وبوی کرونایی

فرهختگان: شیوع کرونا در کشور از ابتدای اسفندماه، شرایط ویژه و جدیدی را پدید آورد. طولی نکشید برای جلوگیری از انتشار ویروس کووید-۱۹ مراکز پرجمعیت یکی یکی تعطیل شدند. یکی از همین مراکز هم دانشگاه‌ها بود که از هفته دوم اسفند به صورت رسمی تعطیل شدند و این تعطیلی تاکنون که روزهای نخستین اردیبهشت را سپری می‌کنیم، تداوم دارد. به دنبال خروج دانشجویان از دانشگاه‌ها همه چیز بیش از پیش رنگ مجازی به خود گرفت. فعالیت‌های دانشجویی هم از این قید مستثنی نبودند و بسیاری از تشک‌ها و فعالان دانشجویی برای تداوم فعالیت‌هایشان از فرصت شبکه‌های اجتماعی استفاده کرده و به شیوه‌های مختلفی سعی کردند از این روزهای قرنطینه استفاده کنند. در این بین انتشار بسیاری از نشریات دانشجویی نیز متوقف نشد و با تلاش‌های دانشجویان فعال در این حوزه، این روزها تعداد نشریات منتشرشده بیشتر هم شده است. بررسی محتوای نشریات دانشجویی منتشرشده در روزهای ابتدایی

نگاه انتقادی به وضعیت دانشگاه در سومین شماره «آماج»

چرخه اساسا باطل رسیده‌ایم؛ سرمان هم به سنگ خورده است. او در ادامه نگاه انتقادی خود این‌گونه به توصیف وضعیت فعلی دانشگاه می‌پردازد: «کلاس‌هایمان شده کلاس املا؛ امتحان‌هایمان، امتحان انشاء؛ قهقهه‌ها را با نمره می‌سنجیم؛ غیبت اساتید را می‌کنیم؛ دلمان خوش و وجدان‌مان راحت است که استاد دانشگاه هستیم و به هم لبخند می‌زنیم. باید هم برای فرار از این شرایط هم «جشن صندلی پُکن» برگزار کنیم و هم «همایش مثلا علمی» که همه بگویند به‌چه دانشگاه فعالی و گاهی هم نقدی بر جامعه و اوضاع و احوال بزینیم که همه گمان کنند که عجیب انتقادی! و گاهی هم تجمع برگزار کنیم و به‌به عجب مخالفتی! و باز همه به هم لبخند بزنند و خیال‌شان تخت باشد از بی‌سامانی اوضاع. و باز نمی‌اندیشند که وقتی سطحیاتی این چنینی در دانشگاه اتفاق می‌افتد و مورد استقبال هم قرار می‌گیرد که نمی‌گیرد، خود نشانه «بیماری» است و کیست که بیماری را نداند و در پی درمان رود. پس از شستن چشم‌ها و دیدن نابسامانی‌ها، نوبت دردمندی است. درد دانشگاه داشتن و درد علم داشتن و درد دین داشتن و درد این عمرهای به‌هدر رفته را داشتن و دردمند بودن و ترک خانه راحت کردن و...»

سومین شماره ماهنامه سیاسی، فرهنگی و اجتماعی آماج هم در طول روزهای اخیر با تصویری از تندیس سردار سلیمانی در شهر مارون الراس در مرز لبنان و فلسطین اشغالی منتشر شد و البته از جمله نشریات دانشجویی است که مطلب خاصی در رابطه با شیوع کرونا در جهان نداشت. پهلوان شهر انسان‌ها، سیلی که نداشت‌ها را با خودش برد، معامله قرن؛ خشونت سیاسی و اشغال سرزمین، توقف به‌مثابه حرکت، کوچک‌سازی دولت یا دولت حداقلی از جمله مطالب شماره جدید این نشریه دانشجویی است. محسن آقابابایی یکی از نویسندگان این نشریه در مطالبی با عنوان «گاه اینجااست!» به نقد فضای علمی دانشگاه علامه طباطبائی پرداخته است. او در ابتدای یادداشت خود می‌نویسد: «آیا می‌دانید گاه کجاست؟ گاه، دانشگاه بی‌دانش است؛ یعنی همین جایی که من و تو در آنیم. حتما شنیده‌ای آن چرخه باطل استاد و دانشجو را! اگر نشنیده‌ای چیزی است، شبیه «بازی مرغ و تخم مرغ». کدامیک باید اول اصلاح شوند؟ استاد یا دانشجو؟ بارها شده به اصلاح اوضاع نابسامان دانشگاه (در اینجا فقط به بعد علمی‌اش کار داریم؛ باقی بماند برای بعد که چندان دیر و دور نیست) اندیشیده‌ایم و به دنبال اینکه قدم اول کجاست؟ رفته‌ایم و به همین

بررسی بیوتورویسم و جنگ میکروبی در «آیین» جدید

مجلس، در آینده از آنها مطالبه کرد. تب‌تاب در روزهای تبلیغات روزبه‌روز اوج می‌گیرد تا روز انتخابات. و با حضور مردم در صندوق‌های رای و شمارش آرا و اعلام نتایج انتخابات دوباره به کلی مجلس به فراموشی سپرده می‌شود، در صورتی که ورود به مجلس گام اول است و متأسفانه همین فراموشی مردم باعث ایجاد فسادهای مالی و پرکردن جیب خود توسط برخی از نمایندگان مجلس می‌شود و رد صلاحیت دوره اخیر مجلس مهر تأییدی بر این ادعا است. او در بخش دیگری از یادداشت خود می‌نویسد: «مهم‌ترین مساله که در بحث شفافیت مطرح می‌شود، شفافیت آرا است. شفافیت آرا مهم‌ترین معیار برای قضاوت درباره عملکرد و افکار و اعتقادات نمایندگان است. با وجود شفافیت آرا نمایندگان می‌توان به راحتی در مورد نمایندگانی که قصد رای دادن به آنها را داریم شناسایی، اما عدم وجود قانون متقن در این زمینه بسیار احساس می‌شود. البته بعضی‌ها هم اظهارنظرهای مغرضانه‌ای در این قضیه دارند و مردم را در شان دانستن آرایشان در مجلس نمی‌دانند. در زمینه شفافیت آرا کشورهای بسیاری کارهای قابل توجهی انجام داده‌اند، به عنوان مثال در کشور کانادا شفافیت به گونه‌ای است که تمام اسناد و اطلاعات غیرمحرمانه مرتبط با لابی‌ها و سایر اغلب جلسات کمیسیون‌ها از طریق وب‌سایت مجلس منتشر می‌شود.»

آیینه عنوان دو هفته‌نامه عقیدتی، صنفی، خبری و سیاسی بسیج دانشجویی دانشگاه فردوسی مشهد است و از جمله نشریاتی است که در این ایام تعطیلی هم منتشر شد. مظلومیت مسلمان در سایه غفلت از ظرفیت‌های تمدنی، مجلس شفاف، منازعات ترکی-سوری و غربی‌ها با فرهنگ شرقی‌های شیطان صفت از جمله مهم‌ترین عناوین نودونهمین شماره این نشریه دانشجویی است. تحریریه این نشریه دانشجویی در مطلبی با عنوان «بمب اتم فردا» به مناسبت شیوع کرونا در جهان به بررسی بیوتورویسم و جنگ میکروبی پرداخته است. امیررضا حیدری، دانشجوی مهندسی صنایع دانشگاه فردوسی مشهد در آستانه آغاز دوره جدید فعالیت مجلس شورای اسلامی در کشور به بیان نقاط ضعف و ایرادات مجلس شورای اسلامی پرداخته است. او در مطلبی با عنوان «مجلس شفاف» می‌نویسد: «هربار با نزدیک شدن به انتخابات مجلس خیلی از ما یادمان می‌افتد که مجلسی هم هست. خیلی از ما به فکر بررسی سوابق و برنامه‌های نمایندگان می‌افتیم و جلسات متعدد پرسش و پاسخ از نمایندگان شروع می‌شود. در این میان نامزدها شروع به دادن وعده‌های مختلف در مورد مسائل شهری و کشوری می‌کنند، اما چیزی که واقعا جایش خالی است ثبت وعده‌های انتخاباتی نمایندگان است که بتوان در صورت ورودشان به

کرونا در جهان از نگاه دانشجویان در روزنامه شریف

روژنامه «شریف» هم از جمله نشریات دانشجویی‌ای بود که این هفته و با وجود تعطیلی دانشگاه‌ها به‌صورت الکترونیکی منتشر شد. هشتصدوپنجاه و سومین شماره روزنامه شریف با تصویرسازی کلمه عدالت به شکل وارونه و دیوار یک زندان به ماجرای بازداشت سیروس عسگری یکی از اساتید دانشگاه شریف که اکنون در آمریکا در بازداشت به سر می‌برد، پرداخته است. در مطلب دیگری از این نشریه روایت‌های دانشجویان ایرانی از شیوع کرونا در کشورهای مختلف نظیر ایتالیا، فرانسه، هلند و آلمان به عنوان «کشور به کشور با کرونا» آمده است. در آستانه بحران، از کاف تا الف کرونا

از جمله دیگر تیتراژهای مطالب کارشده در شماره جدید روزنامه شریف است. اگر ندرمید، قوی‌تر می‌شویم هم عنوان یکی دیگر از مطالب این نشریه دانشجویی است که در آن می‌خوانیم: «اول اسفند که کرونا خیلی سریع و خشن وارد شد و کاسه-کوزه همه را ریخت به هم، علاوه‌بر کلاس‌های درس، آزمایشگاه، کارگاه، امتحان و کوییز، شوک بزرگی هم به برنامه‌های فرهنگی

کرونا بالاخره تمام می‌شود ولی اثراتش به‌نظر می‌رسد با ما خواهد بود و شاید یکی از این اثرات، استفاده بهتر و باکیفیت‌تر از امکان برگزاری برنامه‌ها در فضای مجازی باشد؛ برنامه‌هایی که نه به دیدن برای رزرو آملی تئاتر و سالن نیاز دارد و نه هماهنگی با مدعو مهمان برای آمدن به دانشگاه. استقبال خوب بچه‌ها از این جنس برنامه‌ها می‌تواند بعد از بازگشت شرایط به حالت عادی هم گرم و پررونق باقی بماند.»

بررسی تبعات رسانه‌های کرونا در نشریه بسیج دانشجویی صداوسیما

با محوریت القای ناامیدی، ناکارآمدی نظام، ایجاد یأس، التهاب، ترس، خشم، ناامنی ذهنی، استرس و... و در لایه‌های زیرین جنگ شناختی تخریب اعتقادات مردم، ناکارآمد جلوه دادن نظام جمهوری اسلامی مثل بزرگ‌نمایی و بازنمایی ویژه از لیسیدن ضریح توسط افراد معلوم الحال و تمهیم آن به کل جامعه دینی، تخریب شهر مقدس قم و محور قراردادن آن برای شیوع ویروس کرونا در ایران و همچنین محور قراردادن مردم ایران در شیوع این بیماری و انتقال آن به سایر کشورهای جهان و... خود نشان از دامنه این ساخته ذهنی از سوی رسانه‌های معاند غربی است. در این میان عدم شناخت زمین بازی جنگ هیبریدی دشمن از یک‌سو و ضعف نداشتن سواد رسانه‌ای مردم، رسانه‌ها و مسئولان از دیگر سو، در غالب شدن روایت‌های ساخته شده رسانه‌های بیگانه موثر بود. آنچه نباید از آن غافل شد، ضرورت فوری تدوین استراتژی رسانه‌ای برای کشور جهت مقابله با جنگ شناختی و ترکیبی است. این جنگ بدون سروصدا کشته‌های فراوانی برجای می‌گذارد و هر ثانیه غفلت از آن به معنی کمک کردن به افزایش شمار تلفات این نبرد است.»

«نبا» نشریه بسیج دانشجویی دانشگاه صداوسیما یکی دیگر از نشریاتی است که در ایام تعطیلی دانشگاه‌ها به علت شیوع کرونا در کشور نیز منتشر شد و به ایستگاه پنجم خود رسید. در خانه ماندن یا نماندن؛ مساله این است، جمعیت شما، دغدغه ما، برآستی ما کجا آنها کجا، می‌خوری نان حسین می‌شوی یار یزید، خلافت گمشده رسانه ملی و پیام رسان‌ها همچنان مساله از جمله مهم‌ترین عناوین جدیدترین شماره نبا است. سجاد فخرایی در سرمقاله این نشریه دانشجویی از کرونا به عنوان ابرسوزه جنگ هیبریدی غرب علیه ملت ایران یاد کرده است. او در یادداشت خود می‌نویسد: «کرونا می‌تواند آتش فیک نیوزها، شایعات، هشتک سازی‌ها و در نهایت ترس آفرینی را هزاران برابر شعله‌ورتر کند و از نردی متفاوت، یعنی نزد هیبریدی علیه کشورها نیز پرده بردارد.» او ادامه می‌دهد: «حمله ویروس کرونا به کالبد ایرانیان همراه با حمله ویروس خبرسازی متعدد علیه افکار عمومی کشور نیز بود که متأسفانه خلأ اطلاع‌رسانی به‌هنگام و هم افزا، باعث موج سواری رسانه‌های معاند شد. روایت ساخته شده توسط این رسانه‌ها

کرونا و رونمایی از حقیقت‌های جهان

شماره جدید نشریه دانشجویی «قلم» هم در روزهای اخیر منتشر شد. صاحب‌امتیاز این نشریه بسیج دانشجویی دانشگاه فرهنگیان آذربایجان شرقی است. تصویر روی جلد بیست‌وهشتمین شماره نشریه قلم به تصویری از شهید گرانقدر استاد مرضی مطهری اختصاص دارد. بر سفره رمضان، تحقق یک رویا، کتابخانه من، ماه نگار، معلم دات کام، کارورژنامه، ترمی که کرونا ساخت و با موج تا اوج، از جمله عناوین شماره جدید این نشریه دانشجویی است. یکی از مطالب این نشریه با عنوان بشر، در آزمون کارآمدی است. محدثه محمدی یکی از اعضای تحریریه این نشریه آن را قلم زده و در این یادداشت به بررسی نحوه مواجهه دولت‌ها با کرونا پرداخته است. در این یادداشت می‌خوانیم: «این کرونا گویا آمد تا چشم‌ها ببینند حقیقت‌های جهان را. اکنون، یکی یکی نقاب‌ها می‌افتد! دیگر همه دنیا می‌دانند؛ کیست که شعار می‌دهد و کیست که عمل می‌کند. طرحواره مردها و ادعاها ترسیم می‌شود در

حجم تلفات بسی بیشتر از بیماری‌های جسمانی خواهد بود.» او در یادداشت خود به آسیب‌شناسی سلبریتی‌پروری هم اشاره می‌کند و ادامه می‌دهد: «استفاده آفت‌گونه از سلبریتی‌ها، هم باعث تلهیر ایشان از انواع کوتاهی‌های اجتماعی و بعضا نارسانایی‌های اخلاقی آنان شده و هم به آنها این قدرت را می‌دهد هر جا که تریبونی در اختیارشان باشد، در هر زمینه اظهارنظر کرده و خود را صاحب‌نظر بدانند! این درحالی است که بعضی از آنها، در زمینه رشته هنری خود که اکثرا بازیگری و تئاتر است، به‌عنوان مثال، تارانتینو و هیچکاک را از هم تشخیص نمی‌دهند!» این نویسنده در پایان اضافه می‌کند: «تا وقتی تأثیر رسانه‌ها بر مردم به همین منوال باشد؛ فرهنگ‌سازی، عمق دادن فرهنگ و در نتیجه تمدن‌سازی، امری دشوار خواهد بود و متولیان باید منتظر گسل‌هایی عمیق‌تر از وضع موجود، میان فرهنگ واقعی و فرهنگ آرمانی جامعه باشند.»

نگاهی به رسانه‌زدگی ایام قرنطینه در ماهنامه تحریر

ماهنامه دانشجویی «تحریر» به صاحب‌امتیازی بسیج دانشجویی دانشگاه فرهنگیان، پردیس شهید باهنر اصفهان هم در روزهای اخیر منتشر شد. سی‌وهشتمین شماره از این نشریه دانشجویی مطالبی با عنوانی چون جهش تولید، ادامه راه قدرتمند شدن ایران، جنگ جهانی نفت، یک تهدید یک فرصت، اندر احوالات عدی دانشجویان، قهرمانان پوشالی، خراسانیات خسرو آواز، شنای پروانه، وجدان‌های آیلاند، آنلاین‌های بی‌وجدان، فلسفه سختی‌ها و حراج تربیت معلم در ۳۲ صفحه به چاپ رسیده است. فاطمه رشیدی یکی از نویسندگان این ماهنامه دانشجویی در این شماره و در مطلبی با عنوان «رسانه‌زدگی» به در جازدن در فرهنگ واقعی به استفاده بی‌محبا از انواع رسانه در زمان قرنطینه خانگی کرونا پرداخته است. او می‌نویسد: «در این اوضاع شیوع بیماری کرونا و قرنطینه خانگی و استفاده بی‌محبابی افراد از انواع رسانه‌ها، فرصتی مناسب‌تر از این ندیدم که درباره شیوع بیماری رسانه‌زدگی بنویسم و اینکه

